

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi de Vvalthan.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

vobis apostolica confirmamus, & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. Datum Laterani XVI. Kal. Iulij.

E I S D E M.

Epist. 117.

IVstis petentium &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam de Lamburn. quam ex concessione dioecesi Episcopi obtinetis, sicut illam iuste ac pacifice possidetis, & in authentico scripto dioecesi Episcopi confecto exinde plenius continetur, vobis & per vos monasterio vestro auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

Epist. 118.

CUm a nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam de Vvrengele vobis a venerab. fratre nostro Lincolniensi Episcopo concessam, sicut eam iuste & canonicè possidetis &c. Nulli ergo &c. Datum Laterani XVII. Kal. Iulij.

Epist. 119.

IVstis petentium &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam sancti Andreæ de Geiste, Ecclesiam omnium sanctorum de Geistetorp, jus quod habetis in Ecclesia sancti Petri de Vvdennorton, sicut ea iuste ac pacificè possidetis, & in authentico scripto dioecesi Episcopi confecto exinde plenius continetur, vobis & per vos monasterio vestro auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. Datum Laterani XVI. Kalendas Iulij.

ARCHIEPISCOPO CANTVARIENSI, de Ceresia & de Civestria Abbatibus.

Epist. 120. Ut Abbatem S. Crucis legitimæ constitutioni per Papam approbatæ obedire cogant.

AD audientiam apostolatus nostri noveritis pervenisse quod cum olim tam a dilecto filio Abbate sanctæ Crucis de Vvalthan quam Capitulo suo communi consilio fuerit ordinatum pecuniam eorum integrè in uno marsupio congregari, & servari per duos vel tres Canonicos ad hoc per eosdem Abbatem & Capitulum voluntate unanimi deputatos, qui in presentia ipsius Abbatis & dilectorum filiorum Prioris & Subprioris necnon & trium aliorum de senioribus per eundem Abbatem & Capitulum electorum singulis tribus mensibus de prædicta pecunia redderent rationem, constitutione ipsa postmodum a sede

apostolica confirmata, sæpeditus Abbas, Capituli sui non requisito assensu, & custodes eligit, & computationem solus recipit propria voluntate. Vnde nos eidem Abbati per scripta nostra mandavimus ut constitutionem ipsam studeat, sicut sine pravitate facta est, inviolabiliter observare, ne utilitatem Ecclesiæ videatur in aliquo impedire. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si sæpeditus Abbas juxta mandatum nostrum constitutionem prædictam observare neglexerit, vos eum ad observationem ejusdem auctoritate presentium per censuram ecclesiasticam, sicut iustum fuerit, appellatione remota cogatis. Quod si omnes &c. tu frater Archiepiscopo &c. Datum Laterani Nonis Iulij.

CANTVARIENSI ARCHIEPISCOPO, & Episcopo Rossensi.

Sicut dilecti filij Abbas & conventus de Vvalthan nobis significare curant, quidam, quos vobis propriis nominibus designabunt, libertatem eis & monasterio eorum ab apostolica sede concessam præsumptuosa temeritate infringunt, ipsis aliàs damna gravia & injurias irrogando. Ideoque fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus eorundem molestatores injustos, ut ab ipsorum gravamine & indubitata infestatione quiescant, permittentes eos pacificè frui libertate sibi ab apostolica sede concessa, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Nulli litteris &c. Quod si ambo &c. alter &c. Datum Laterani XVI. Kal. Iulij.

ABBATI ET CONVENTUI de Vvalthan.

IVstis petentium &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam de Badburgeham, quam ex concessione dioecesi Episcopi obtinetis, sicut illam iuste ac pacificè possidetis, & in authentico scripto ejusdem Episcopi confecto exinde plenius continetur, vobis & per vos monasterio vestro auctoritate apostolica &c. Nulli ergo &c. Datum Laterani Nonis Iulij.

Epist. 121.

Epist. 122. Ecclesia confirmatur monasterio.

PETRO COMPOSTELLANO
Archiepiscopo.

Epist. 137.
 Ve inter Eccle-
 siam Compo-
 stellanam &
 Bracarensem
 inter transla-
 tio observe-
 tur.
 Vide infra
 epist. 149.

Licet unum sit corpus Ecclesiae, in quo Christus est caput, & universi fideles sunt membra, ille tamen qui à Christo Petra dictus est Petrus, etiam à Christo capite vocatus est caput, ipso testante, qui ait: *Tu vocaberis Cephas.* quod secundum unam interpretationem exponitur caput: quia sicut plenitudo sensuum abundat in capite, ad cetera verò membra pars aliqua plenitudinis derivatur, ita ceteri vocati sunt in partem solitudinis, solus autem Petrus assumptus est in plenitudinem potestatis: ad quem, velut ad caput, majores Ecclesiae causae non tam constitutione canonica quam institutione divina merito referuntur: inter quas illa non minima reputatur quae inter Compostellanam & Bracaren. Ecclesias super quatuor episcopatus, videlicet Colimbriensi, Lamecensi, Visensi, & Egitanienti, ex delegatione sedis apostolicae longo fuit tempore sub diversis iudiciis ventilata: quam nos auctore Domino, te, frater Archiepiscopo Compostellanensis, & venerabile fratre nostro M. Bracarenfi Archiepiscopo pro diffinitione hujus causae praesentibus, exacta diligentia curavimus terminare. Petebas siquidem à dicto Bracarem. Archiepiscopo quatuor praefatos episcopatus, asserens eos ad Compostellanam Ecclesiam jure metropolitico pertinere. Tuam autem intentionem fundare multipliciter nitebaris, per Privilegia, per Concilia, per historias, per divisiones, per famam, & per sententiam. Volens enim apostolica sedes Compostellanam Ecclesiam pro reverentia beati Iacobi Apostoli, cujus venerandum corpus in ea conditum requiescit, speciali privilegio decorare, dignitatem Emeritensis metropolis, quae peccatis exigentibus à longis retro temporibus usque nunc barbarica tenetur feritate captiva, eidem Ecclesiae cum integritate Lusitaniae provinciae liberali concessione donavit; sicut privilegia felicis mem. Calixti Papae praedecessoris nostri liquidò protestantur, tres de suffraganeis episcopatus exprimens nominatim, videlicet Colimbriensem, Salamantinentem, & Abulensem, qui soli tunc in confessione Christiani nominis permanebant; ceteros autem generali donatione

concludens. Hos autem episcopatus de quibus quaestio vertebatur, ad Emeritensem pertinuisse metropolim per Emeritense nitebaris Concilium demonstrare: in quo xij. Episcopi, qui conveniant, se omnes esse de Lusitania provincia profitentur, dicentes in primo capitulo: *Convenientibus nobis omnibus Lusitaniae provinciae Episcopis &c.* qui post universa statuta Concilij, omnes cum suo Metropolitano subscribunt, tam ex nomine sedium, quam etiam ex nomine personarum; inter quos Colimbriensis, Egitanientis, & Lamecensis expressè subscribunt. In octavo quoque capitulo ejusdem Concilij continetur, quod supplicante sanctae memoriae Orontio Episcopo Rex Recessundus inductus est ut reduceret atque restauraret Episcopos hujus provinciae Lusitaniae ad suae provinciae nomen atque Concilium; & sic demum secundum canonicas regulas decreto synodico, iudicij formula, & suae clementiae confirmatione ad nomen provinciae suamque metropolim sunt reducti. Quibus verbis indubitanter exprimi asserebas quòd hi quatuor episcopatus, qui usque tunc fuerant sub nomine provinciae Gallaciae, per sententiam sunt reducti synodicam: quorum unus videlicet ex reductis exprimitur fuisse Selva Egitanientis Episcopus, qui est unus de quatuor, quos omnes eadem quaestio apprehendit. Et ad majorem expressionem in subscriptionibus post Metropolitanum Selva primus cum tali adjectione subscribit. *Ego Selva Egitanientis Episcopus pertinens ad metropolim Emeriten. unà cum Archiepiscopo meo Proscio subscribo.* & quisque sequentium dicit ita similiter subscribo, intelligens totum cum verbo, idest, *pertinens ad Emeritensem metropolim.* Isidorus autem in Chronicis de Gothis, titulo de Suevis, restatur quòd Remismundus ad Lusitaniam transiit, Colimbriam pace deceptam diripit, Vlixbona quoque ab eo occupatur. Per quod videtur ostendi quòd tam Colimbria quam Vlixbona consistit in Lusitania. Plinius quoque narrat in libro secundo naturalis historiae, circa finem, quòd Durius è maximis Hispaniae fluminibus juxta Numantiam lapsus, dein Lusitanos à Gallacis determinat. Per quod apertè monstratur quòd cum quatuor episcopatus praedicti sint ultra Durium, non in Gallacia, sed in Lusitania

Epist. 137.
 Ve inter Eccle-
 siam Compo-
 stellanam &
 Bracarensem
 inter transla-
 tio observe-
 tur.
 Vide infra
 epist. 149.